

Πρόοδος στη Θεωρία Δακτυλίων
Απρίλιος 2003

1. *Na δείξετε ότι:*

- (a) *Kάθε ιδεώδες του δακτύλου \mathbb{Z} είναι κύριο.*
- (β) *An a_1, \dots, a_n είναι μη μηδενικοί ακέραιοι τότε $(a_1, \dots, a_n) = (d)$ αν και μόνο αν o $|d|$ είναι ο μέγιστος κοινός διαιρέτης τους, και ότι $(a_1) \cap \dots \cap (a_n) = (m)$ αν και μόνο αν o $|m|$ είναι το ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιό τους.*
- (γ) *Na γράψετε σαν κύρια ιδεώδη τα $(17, 15 \cdot 10^{10})$, $(3003, 3289)$, $(19, (18!)^{18} - 1)$.*

ΛΥΣΗ: (α) Θεωρούμε ένα οποιοδήποτε ιδεώδες $I \subseteq \mathbb{Z}$. Αν $I = (0)$ τότε είναι κύριο. Αν $I \neq (0)$ τότε ωστα περιέχει μη μηδενικά στοιχεία. Έστω $M = \{|a| : a \in I, a \neq 0\}$. Τότε $M \neq \emptyset$, και σαν σύνολο φυσικών αριθμών ωστα έχει ένα μικρότερο στοιχείο $|a| \in M$. Θα δείξουμε ότι $(a) = I$. Αφού, $a \in I$ τότε $(a) \subseteq I$. Αρκεί συνεπώς να δείξουμε ότι $I \subseteq (a)$. Έστω $x \in I$. Από την ταυτότητα της διαίρεσης στο \mathbb{Z} ωστα υπάρχουν $b, c \in \mathbb{Z}$ με

$$x = ab + c, \quad |c| < |a| \quad (1)$$

Αλλά $x \in I$, $a \in I$ οπότε $ab \in I$ και τελικά $c = x - ab \in I$. Πρέπει $c = 0$ γιατί διαφορετικά ωστα βρίσκαμε ένα στοιχείο του ιδεώδους διαιροφετικού από 0 με απόλυτη τιμή μικρότερη από αυτήν του a και αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει λόγω της εκλογής του a . Συνεπώς $x = ab$ δηλαδή $x \in (a)$.

(β) Έστω $(a_1, \dots, a_n) = (d)$. Αλλά $(d) = (|d|)$ συνεπώς $(a_1, \dots, a_n) = (|d|)$. Επειδή $a_1, \dots, a_n \in (a_1, \dots, a_n)$ ωστα έχουμε $a_1, \dots, a_n \in (|d|)$ που σημαίνει ότι o $|d|$ είναι κοινός διαιρέτης των a_1, \dots, a_n . Μένει να δείξουμε ότι είναι ο μέγιστος κοινός διαιρέτης. Ας θεωρήσουμε έναν οποιοδήποτε άλλο κοινό διαιρέτη d' των a_1, \dots, a_n . Επειδή $|d| \in (a_1, \dots, a_n)$ ο $|d| = x_1 a_1 + \dots + x_n a_n$ για κάποια $x_1, \dots, x_n \in \mathbb{Z}$. Αλλά τότε $d' | d$ και τελειώσαμε. Όμοια αν $(a_1) \cap \dots \cap (a_n) = (m) = (|m|)$ τότε o $|m| \in (a_1), \dots, |m| \in (a_n)$ δηλαδή ο $|m|$ είναι κοινό πολλαπλάσιο των a_1, \dots, a_n . Μένει να δείξουμε ότι είναι ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιο τους. Ας πάρουμε οποιοδήποτε άλλο κοινό πολλαπλάσιο τους m' τότε $m' \in (a_1) \cap \dots \cap (a_n) = (m)$ άρα $m' \in (m)$ άρα o $m | m'$ και τελειώσαμε.

(γ) $15 \cdot 10^{10} = 3 \cdot 2^{10} \cdot 5^{11}$ συνεπώς ο μέγιστος κοινός διαιρέτης των $17, 15 \cdot 10^{10}$ είναι 1 και άρα (από (β)) $(17, 15 \cdot 10^{10}) = (1) = \mathbb{Z}$.

Για να βρούμε τον μέγιστο κοινό διαιρέτη των $3003, 3289$ μάλλον συμφέρει ο αλγόριθμος του Ευκλείδη:

$$\mathbf{3289 = 1 \cdot 3003 + 286}$$

$$\mathbf{3003 = 10 \cdot 286 + 143}$$

$$\mathbf{286 = 2 \cdot 143 + 0}$$

άρα $(3289, 3003) = (143)$.

Τέλος, Ο 19 δεν διαιρεί τον $18!$ και από το θεώρημα του Fermat ωστα διαιρεί τον $(18!)^{18} - 1$ άρα $(19, (18!)^{18} - 1) = (19)$. ■

2. Ας υποθέσουμε ότι σε ένα δακτύλιο R έχει οριστεί μία σχέση ισοδυναμίας \sim τέτοια ώστε: Άν $x \sim x'$, $y \sim y'$ τότε $x + y \sim x' + y'$ και $xy \sim x'y'$. Να δείξετε ότι:

- (a) $x \sim y$ αν και μόνο αν $x - y \sim 0$.
- (β) Υπάρχει ένα μοναδικό ιδεώδες $I \subset R$ ώστε $R/I = R/\sim$.

ΛΥΣΗ: (α) Οι υποθέσεις μου για την \sim είναι ότι εκτός από σχέση ισοδυναμίας θα έχω ότι μπορώ να προσθέτω και να πολλαπλασιάζω κατά μέλη ισοδυναμίες:

$$\begin{array}{c} x \sim y \\ x' \sim y' \\ \hline x + x' \sim y + y' \end{array}$$

$$\begin{array}{c} x \sim y \\ x' \sim y' \\ \hline xx' \sim yy' \end{array}$$

Άν $x \sim y$ επειδή¹ $-y \sim -y$ θα έχουμε $x + (-y) \sim y + (-y)$ δηλαδή $x - y \sim 0$. Άν $x - y \sim 0$ αφού $y \sim y$ προσθέτοντας κατά μέλη $x \sim y$.

(β) Θέτω $I = \{x : x \sim 0\}$. Αρκεί να δείξω ότι το I είναι ιδεώδες. Άν $x \in I$ τότε $x \sim 0$ άρα $0 \sim x$, $-x \sim -x$ και αφού από υπόθεση μπορώ να προσθέτω κατά μέλη, προσθέτω κατά μέλη και έχω ότι $-x \sim 0$ δηλαδή ότι $-x \in I$. Άρα αν $x, y \in I$ τότε $x, -y \in I$ και προσθέτοντας πάλι κατά μέλη $x - y \sim 0$ δηλαδή $x - y \in I$. Επίσης, αν $a \in I$ και $r \in R$ τότε $a \sim 0$ και $r \sim r$ και αφού από υπόθεση μπορώ και πολλαπλασιάζω κατά μέλη $ar \sim 0$ δηλαδή $ar \in I$. Τέλος από (α), $x \sim y$ ισοδυναμεί $x - y \sim 0$ που ισοδυναμεί με $x - y \in I$ που ισοδυναμεί $x \in y + I$. Άρα, $R/\sim = R/I$. Άν υπήρχαν δύο ιδεώδη I, J με $R/I = R/J = R/\sim$ τότε το R/I ταυτίζεται με το R/J άρα αυτά τα σύνολα έχουν το ίδιο 0, άρα $I = J$. ■

¹κάθε στοιχείο είναι ισοδύναμο με τον εαυτό του

3. Εστω R, R' δακτύλιοι, $f : R \rightarrow R'$ ομοιορφισμός και I, J ιδεώδη του R . Να δείξετε ότι:

- (α) Το $f(I)$ είναι ιδεώδης και $f(I + J) = f(I) + f(J)$
- (β) $f(I \cap J) \subseteq f(I) \cap f(J)$ και αν συμβαίνει $I \supseteq \text{Ker } f$ είτε $J \supseteq \text{Ker } f$ θα ισχύει η ισότητα.
- (γ) Αν $I \supseteq \text{Ker } f$ τότε $I = f^{-1}(f(I))$.

ΛΥΣΗ: (α) Αν $x, y \in f(I)$ τότε $x = f(a), y = f(b)$ για κάποια $a, b \in I$ άρα $x - y = f(a) - f(b) = f(a - b)$ και αφού $a - b \in I$ έχω ότι $x - y \in I$.

Επίσης αν $x \in f(I)$ και $y \in R'$ τότε θα υπάρχει $a \in I$ με $x = f(a)$ και αφού ο f είναι επί θα υπάρχει και ένα $r \in R$ με $f(r) = y$ άρα $xy = f(a)f(r) = f(ar)$. Επειδή $a \in I$ θα έχω ότι $ar \in I$ και συνεπώς $xy \in f(I)$.

$$\begin{aligned} x \in f(I + J) &\Leftrightarrow \\ \exists c \in I + J \text{ ώστε } x = f(c) &\Leftrightarrow \\ \exists a \in I, \exists b \in J \text{ ώστε } x = f(a + b) &\Leftrightarrow \\ \exists a \in I, \exists b \in J \text{ ώστε } x = f(a) + f(b) &\Leftrightarrow \\ x \in f(I) + f(J) & \end{aligned}$$

(β) Αφού $I \cap J \subset I, I \cap J \subset J$ θα έχουμε $f(I \cap J) \subseteq f(I), f(I \cap J) \subseteq f(J)$ και άρα $f(I \cap J) \subseteq f(I) \cap f(J)$. (δεν χρειάζεται να υποθέσετε τίποτα για την f και τα I, J !!!!). Αν τυχαίνει πχ

$$I \supseteq \text{Ker } f \tag{2}$$

και πάρουμε $x \in f(I) \cap f(J)$ τότε

$$\exists a \in I, \exists b \in J \text{ ώστε } x = f(a) = f(b) \tag{3}$$

Από την (3) θα έχουμε $f(a) - f(b) = 0$ και αφού η f είναι ομοιορφισμός $f(a - b) = 0$ δηλαδή $a - b \in \text{Ker } f$, άρα $a - b \in I$ (Λόγω της (2)). Αλλά $a - b \in I, a \in I$ συνεπώς και $b \in I$, οπότε $b \in I \cap J$, άρα $x = f(b) \in f(I \cap J)$.

(γ) ■

4. Ένα στοιχείο a ενός δακτυλίου R λέγεται μηδενοδύναμο αν υπάρχει κάποιος φυσικός n με $a^n = 0$. Έστω M το σύνολο όλων των μηδενοδύναμων στοιχείων ενός αντιμεταθετικού δακτύλου.

(α) Το M είναι ιδεώδες του R . (Υ πόδειξη: Αν $a^3 = 0, b^2 = 0$ τότε $(a - b)^5 = 0$, γενικά να χρησιμοποιήσετε το διώνυμο του Νεύτωνα.)

(β) Το R/M δεν έχει μηδενοδύναμα στοιχεία εκτός από το μηδέν του.

(γ) Αν p_1, p_2, p_3 είναι πρώτοι διαφορετικοί ανά δύο δείξτε ότι οι $\mathbb{Z}_{p_1}, \mathbb{Z}_{p_1p_2}, \mathbb{Z}_{p_1p_2p_3}$ δεν έχουν μηδενοδύναμα στοιχεία εκτός από το μηδενικό στοιχείο τους. Μπορείτε να διατυπώσετε μία ικανή και αναγκαία συνθήκη για το πότε ο \mathbb{Z}_n έχει μηδενοδύναμα στοιχεία $\neq 0$;

(δ) Να βρείτε το σύνολο M των μηδενοδύναμων στοιχείων του \mathbb{Z}_{16} και να δείξετε ότι $\mathbb{Z}_{16}/M \cong \mathbb{Z}_2$.

ΛΥΣΗ: (α) Πρέπει να δείξουμε πως αν a, b είναι μηδενοδύναμα τότε τα $a - b$ και ra είναι μηδενοδύναμα. Για το ra είναι εύκολο, αφού αν το a είναι μηδενοδύναμο τότε για κάποιο n θα έχουμε $a^n = 0$ άρα και $(ra)^n = r^n a^n = r^n 0 = 0$. Ας υποθέσουμε ότι $a^n = 0, b^m = 0$. Θα δείξουμε ότι $(a - b)^{n+m} = 0$. Το διώνυμο του Νεύτωνα μας λέει ότι

$$(a - b)^{n+m} = (a + (-b))^{n+m} = \sum_{k=0}^{n+m} (-1)^k \binom{n+m}{n+m-k} a^{n+m-k} b^k = \sum_{k=0}^{n+m} n_k a^{n+m-k} b^k$$

Αλλά για κάθε k , θα έχουμε $a^{n+m-k} b^k = 0$ αφού αν $k < m$ τότε $m - k \geq 0$ οπότε $a^{n+m-k} b^k = a^n a^{m-k} b^k = 0$ ενώ αν $k \geq m$ τότε $a^{n+m-k} b^k = a^{n+m-k} b^{k-m} b^m = 0$. Με άλλα λόγια κάθε όρος στο ανάπτυγμα θα είναι 0, άρα $(a - b)^{n+m} = 0$ δηλαδή το $a - b$ είναι μηδενοδύναμο.

(β) Αν $x + M \in R/M$ είναι μηδενοδύναμο τότε αυτό σημαίνει ότι για κάποιο n θα έχουμε $(x + M)^n = M$ αλλά

$$\begin{aligned} (x + M)^n = M &\Leftrightarrow x^n + M = M \Leftrightarrow \\ x^n \in M &\Leftrightarrow x \in M \Leftrightarrow x + M = M = 0_{R/M} \end{aligned}$$

(γ) Αν $n = p_1^{n_1} \cdots p_i^{n_i} \cdots p_k^{n_k}$ είναι το ανάπτυγμα του n σε γινόμενο πρώτων και κάποιος από τους εκθέτες n_i είναι > 1 τότε ο ο $a = p_1^{n_1} \cdots p_i^{n_i-1} \cdots p_k^{n_k} \in \mathbb{Z}_n$ και $a^2 = p_1^{2n_1} \cdots p_i^{2n_i-2} \cdots p_k^{2n_k} = n p_1^{2n_1-1} \cdots p_i^{2n_i-3} \cdots p_k^{2n_k-1}$. Δηλαδή $n | a^2$ άρα $a^2 \equiv 0 \pmod{n}$ και ο \mathbb{Z}_n έχει μηδενοδύναμα. Αντίστροφα, αν κανείς εκθέτης στο ανάπτυγμα του n σε γινόμενο πρώτων δεν είναι μεγαλύτερος του 1, με άλλα λόγια είναι όλοι ίσοι με με άλλα λόγια $n = p_1 \dots p_n$, τότε ο \mathbb{Z}_n δεν μπορεί να έχει μη μηδενικά μηδενοδύναμα στοιχεία. Πράγματι, ας υποθέσουμε ότι για κάποιο $a \in \{1, \dots, n-1\}$, και κάποιο $m \geq 1$ είχαμε $a^m \equiv 0 \pmod{n}$ δηλαδή $n = p_1 \dots p_n | a^n$ αλλά τότε $p_1 | a, \dots, p_n | a$ και αφού οι p_1, \dots, p_n είναι πρώτοι διαφορετικοί μεταξύ τους θα έχουμε ότι $n = p_1 \dots p_n | a$ που είναι αδύνατον αφού $0 < a < n$.

(δ) Κάθε πολλαπλάσιο του 2 είναι μηδενοδύναμο στοιχείο του \mathbb{Z}_{16} (και γενικά του \mathbb{Z}_{2^n}), άρα το ιδεώδες M έχει 8 στοιχεία άρα ο \mathbb{Z}_{16}/M έχει δύο ακριβώς στοιχεία άρα είναι ισόμορφος με τον \mathbb{Z}_2 .

■

5. Έστω R, R' δακτύλιοι και $f : R \rightarrow R'$ επιμορφισμός. Δείξτε ότι:

- (α) Αν I' ιδεώδες του R' τότε $I' = f(f^{-1}(I'))$.
- (β) Αν $a \in R$ τότε $f((a)) = (f(a))$. Με άλλα λόγια η εικόνα ενός κύριου ιδεώδους μέσω επιμορφισμού είναι κύριο ιδεώδες.
- (γ) Αν I είναι ιδεώδες ενός δακτύλιου R , η απεικόνιση $\pi : R \rightarrow R/I$ με $\pi(x) = x + I$ είναι επιμορφισμός.
- (δ) Κάθε ιδεώδες ενός δακτύλιου της μορφής \mathbb{Z}_n είναι κύριο.

ΛΥΣΗ:(α) Αν R, R' σύνολα και $f : R \rightarrow R'$ είναι μία απεικόνιση που είναι επί του R' και πάρετε ένα οποιοδήποτε υποσύνολο I' του R' τότε $I' = f(f^{-1}(I'))$.

(β) Ας υποθέσουμε ότι R είναι αντιμεταθετικός, δηλαδή τα κύρια ιδεώδη είναι τα $(a) = \{ra : r \in R\}$.

$$\begin{array}{ll} y \in f((a)) & \Leftrightarrow \\ \exists x \in (a) \text{ ώστε } y = f(x) & \Leftrightarrow \\ \exists r \in R \text{ ώστε } y = f(ar) & \Leftrightarrow \\ \exists r \in R \text{ ώστε } y = rf(a) & \Leftrightarrow \\ y \in (f(a)) & \end{array}$$

(γ) Τετριμένο.

(δ) $\mathbb{Z}_n = \mathbb{Z}/(n)$. Θεωρείστε ένα οποιοδήποτε ιδεώδες I' και την κανονική απεικόνιση $\pi : \mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{Z}_n$ που περιγράφεται στην ερώτηση (γ). Τότε η π είναι επιμορφισμός και το $\pi^{-1}(I')$ είναι ιδεώδες του \mathbb{Z} και αφού κάθε ιδεώδες στο \mathbb{Z} είναι κύριο θα έχουμε ότι $\pi^{-1}(I') = (a)$ για κάποιο $a \in \mathbb{Z}$. Από τα (α), (β) θα έχουμε ότι $I' = \pi(\pi^{-1}(I')) = \pi((a)) = (\pi(a)) = (a + (n))$, δηλαδή είναι κύριο.

■

6. Έστω $R = \mathbb{Z}(\sqrt{2}) = \{a + b\sqrt{2} : a, b \in \mathbb{Z}\}$, θεωρούμενο σαν υποδακτύλιος των πραγματικών αριθμών. Ορίζουμε μία απεικόνιση $N : R \rightarrow \mathbb{N}$ με $N(a + b\sqrt{2}) = |a^2 - 2b^2|$. Να δείξετε τα παρακάτω:

- (α) Αν $x, y \in R$ τότε $N(xy) = N(x)N(y)$.
- (β) $N(x) = 0$ αν και μόνο αν $x = 0$.
- (γ) Ενα στοιχείο $x \in R$ είναι αντιστρέψιμο αν και μόνο αν $N(x) = 1$.
- (δ) Δείξτε ότι ο $\mathbb{Z}(\sqrt{2})$ δεν είναι σώμα.

ΛΥΣΗ: (α) Αν $x = a + b\sqrt{2}, y = c + d\sqrt{2} \in R$ τότε

$$\begin{aligned} N(xy) &= N((a + b\sqrt{2})(c + d\sqrt{2})) = N((ac + 2bd) + (ad + bc)\sqrt{2}) = \\ &= |(ac + 2bd)^2 - 2(ad + bc)^2| = |(a^2c^2 + 4b^2d^2 + 4abcd - 2a^2d^2 - 2b^2c^2 - 4abcd)| = \\ &= |(a^2c^2 + 4b^2d^2 - 2a^2d^2 - 2b^2c^2)| = |a^2(c^2 - 2d^2) - 2b^2(c^2 - 2d^2)| = \\ &= |(a^2 - 2b^2)(c^2 - 2d^2)| = N(x)N(y) \end{aligned}$$

(β) Αν $x = 0 = 0 + 0\sqrt{2}$ τότε $N(x) = |0^2 - 2 \cdot 0^2| = 0$. Αν $N(x) = N(a + b\sqrt{2}) = 0$ τότε $b = 0$ οπότε και $a = 0$ και $x = 0$. Γιατί αν $b \neq 0$ τότε $\sqrt{2} = \pm \frac{a}{b}$ που είναι αδύνατον γιατί ο $\sqrt{2}$ είναι άρητος.

(γ) Αν $x \in R$ είναι αντιστρέψιμο τότε $xy = 1$ για κάποιο y αλλά τότε $N(xy) = N(x)N(y) = 1$ και επειδή οι $N(x), N(y)$ είναι θετικοί ακέραιοι θα έχουμε $N(x) = N(y) = 1$. Αντίστροφα, αν $N(x) = N(a + b\sqrt{2}) = 1$ τότε αν $x = a - b\sqrt{2}$ θα έχουμε $|xy| = 1$ άρα $xy = 1$ είτε $xy = -1$ και σε κάθε περίπτωση ο x είναι αντιστρέψιμος με αντίστροφο τον y (στην πρώτη περίπτωση) ή τον $-x$ στην δεύτερη.

(δ) Αν ο $\mathbb{Z}(\sqrt{2})$ ήταν σώμα κάθε μη μηδενικό στοιχείο του θα αντιστρεφόταν, άρα και το $5 = 5 + 0\sqrt{2}$, αλλά $N(5) = 25 \neq 1$ αντίθετα με το (γ).

■